

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ตามร่องรอยศาสนา

ที่ข้างล่างไม่มีที่อยู่ บนศาลานี้ก็ไม่มีที่อยู่ ก็มีว่างแต่บนหลังคาเท่านั้น วัดนี้ตั้งแต่สร้างวัดมายังไม่เคยต้อนรับคนบนหลังคา คราวนี้น่ากลัวเหลือเกิน เมื่อไม่มีที่ไปจริง ๆ ก็ต้องให้ขึ้นบนหลังคา เราเปิดให้หมด ถ้าขึ้นบนหลังคาได้เราเสียสละให้หมดเลย ตอนเช้าก็เท่านั้นแล้ว เพียงเท่านั้นก็ดูซิแน่นหมดเลย นี่แสดงให้เห็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา ว่ามีความรักชาติและความสามัคคีซึ่งกันและกันขนาดไหน ก็เห็นได้ชัดเจนอย่างนี้

ความสามัคคี ความให้อภัยกัน ความไม่ถือสีถือสาгин ความเจื้อยเพื่อแผ่กัน ความเห็นอกเห็นใจกัน นี่เป็นพลังอันสำคัญที่จะรวบรวมพลังของคนทั้งชาติเข้าสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นี่ละความสามัคคี ดังพระพุทธเจ้าท่านทรงแสดงไว้ว่า สมคฺคานันตโป สุขโ ความสามัคคีแห่งคนทั้งหลายรวมกันแล้ว ย่อมเป็นพลังอันสำคัญที่จะกำจัดสิ่งเลวร้ายทั้งหลายออกได้ มีความปักแผ่นแน่นหนามั่นคงเป็นหลักเกณฑ์ของกลุ่มนั้น ๆ นี่หมายถึงความสามัคคี สามัคคีในกลุ่มใด กลุ่มนั้นแน่นหนามั่นคง ความแตกแยกสามัคคีตรงจุดไหน จุดนั้นเป็นความแตกร้างเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันไปไม่มีประมาณ ความสามัคคีจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด

เฉพาะชาติไทยของเรานี้เป็นชาติแห่งชาวพุทธ พระพุทธเจ้าไม่ได้ถือสีถือสาถือสูงถือต่ำ ถือชาติชั้นวรรณะ ยิ่งกว่าความให้ต่างคนต่างเชื่อบุญเชื่อกรรมของตนแต่ละราย ๆ นี่เป็นหลักที่อยู่ด้วยกันเป็นผาสูก ไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน เพราะต่างคนต่างมีกรรมเป็นของตน มีมากมีน้อยจำต้องเสวยกรรมของตนตามมากตามน้อยนั้น แล้วก็เห็นใจกัน เพราะสัตว์โลกทั้งหลายนี้เกิดมาต่างคนต่างเสวยกรรมด้วยกัน ตามวาระแห่งกรรม

เช่นอย่างเรามาเกิดเป็นมนุษย์นี้ นี่เป็นวาระหนึ่งแห่งการเสวยกรรมของเราที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วมีความสูงต่ำตามนิสัยวาสนาของแต่ละราย ๆ นั้น ก็เป็นวิบากแห่งกรรมดีของผู้นั้น ๆ แทรกกันไปตามนั้น ผู้มีกรรมชั่วก็ลงไปตามนั้น ต้องมาเสวยกรรมตามวิบากแห่งกรรมของตนเอง นี่ละพระพุทธเจ้าท่านสอนรวมแล้วให้ลงในคำว่า สัพเพ สัตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายซึ่งเป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น และไม่ให้องกรรมจองเวร อเวรา โหนตุ ไม่ให้องกรรมจองเวรซึ่งกันและกัน อพฺยาปชฺฌมา โหนตุ ไม่อิจฉาบังเบียดซึ่งกันและกัน ไม่ให้องกรรมจองเวรและไม่เบียดเบียน ไม่ทำลายกัน อนีมา โหนตุ จนกระทั่ง สุขี อุตฺตานิ ปริหรนฺตุ ให้สัตว์ทั้งหลายให้ต่างคนต่างมีความสุขโดยทั่วหน้ากัน

นี่ละความที่ว่าต่างคนต่างมีกรรมด้วยกัน ย่อมเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ว่า วาระนี้ใครอยู่ในจุดใด ๆ วาระใด ก็จำต้องยอมเสวยกรรมไปตามอำนาจแห่งวิบากดีชั่ว ของตนเอง แล้วต่างคนต่างสั่งสมคุณงามความดี ต่างคนต่างเห็นใจกัน ด้วยอำนาจแห่ง ความมีกรรมเหมือนกัน แล้วต่างคนต่างให้อภัย ต่างคนต่างเสียสละ ต่างคนต่างช่วย เหลือกัน นี่เป็นลูกศิษย์แห่งชาวพุทธ

อย่างประเทศไทยของเราเป็นประเทศแห่งชาวพุทธ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นชาวพุทธทั้งนั้น ชาวพุทธจึงเป็นความสนิทสนมกลมกลืนกันได้ทุกแห่ง ทุกหนทั่วประเทศไทยของเรา ตลอดถึงเมืองนอก พุทธไปที่ไหนกระจายความร่มเย็น เป็นสุข ความเห็นอกเห็นใจ ความสนิทสนมกันไปถึงนั้น ๆ เพราะพระพุทธเจ้าทรงพระ เมตตาเป็นน้ำใจที่กว้างขวางต่อสัตว์โลกมาก ผู้ที่มีพุทธะภายในใจถือศาสนาพุทธ ย่อม เป็นผู้มีเมตตาต่อกัน มีจิตใจอันกว้างขวางไม่คับแคบตีบตันต่อกัน ไม่เห็นแก่ได้ ไม่เห็น แก่โลก ไม่คดไม่โกงไม่ริดไม่ไถซึ่งกันและกัน ไม่หาช่องทางที่จะเบียดเบียนกัน ใน ช่องต่าง ๆ มีแต่การให้อภัยกันเสมอ นี่เรียกว่าชาวพุทธ

ไปที่ไหนไว้ใจกันได้ แม้จะอยู่ต่างแห่งต่างหนตำบลหมู่บ้านก็ตาม น้ำใจเป็นอัน เดียวกันแล้วสนิทกันได้อย่างรวดเร็ว ผิดกับคนที่ไม่ดีมีธรรม แม้อยู่ในครอบครัวเดียวกัน ก็แตกกันได้คนไม่ดีมีธรรม ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นอย่างครอบครัวของเราผิวเมียของเรา นี้ อยู่ด้วยกันเป็นสุขร่มเย็น ผากเป็นผากตาย ด้วยความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ผากชีวิตจิตใจไว้ต่อกันนี้เรียกว่าธรรม ต่างคนต่างมีน้ำใจอย่างเดียวกันแล้ว ผัวเมียอยู่ กันเป็นสุข เป็นประหนึ่งว่าอวัยวะเดียวกัน

ถ้าโจรमारคือกิเลสตัณหาแทรกเข้าไปตรงนั้นเสีย ทำให้แบ่งปันจิตใจไปในแ่ง ต่าง ๆ นั้นแลคือแบ่งใจออกไปหาพินหาไฟกลางวันเข้ามาเผาไหม้ครอบครัวเหี้ยมเรื้อน แม้ที่สุดสามีภรรยาอย่างน้อยทะเลาะกัน มากกว่านั้นแตกจากกันได้ นี่คือโจรमार เรียกว่ากิเลสมาร มันเข้าแทรกศีลธรรม ทำลายศีลธรรม ให้ครอบครัวที่กลมกลืนกันนั้นแตก แยกกันได้ นี่เรียกว่ามาร นี่ละเรื่องมารแทรกเข้าตรงไหนทำลายตรงนั้น

ศาสนาอยู่ที่ในหัวใจของใครเย็นไปหมด แม้แต่เด็กก็น่ารัก ผู้ใหญ่ก็น่าเคารพ บูชา เป็นเพื่อนเป็นมิตรเป็นสหายก็มีความเคารพรักซึ่งกันและกัน สละเป็นสละตายแก่ กันได้ ความมีธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เสมอกันไป หมด

พวกเราทั้งหลายเวลานี้ก็กำลังจำเป็นอย่างยิ่งในชาติไทยของเรา ซึ่งกำลังฟื้นฟูจะ ให้ขั้นสู่สภาพที่พอเป็นไปได้ อย่างน้อยพอให้ทรงตัวได้ มากกว่านั้นก็มีความสง่าม ด้วยความสมบูรณ์พูนผล สิ่งทีกล่าวมาทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการรักชาติ ความสามัคคี

ความเสียสละของเรา ต่างคนต่างเสียสละ ต้องเห็นว่าเราทุกคนนี้เป็นคนไทยด้วยกัน จะอยู่แห่งหนตำบลใดก็ตาม คือคนไทยด้วยกันทั้งนั้น ความจำเป็นมีมากน้อยจะต้องกระเทือนกันทั่วประเทศไทยของคนไทยทุกคน ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นต้องต่างคนต่างดิ้นรน ขวนขวายเพื่อการช่วยเหลือ เพื่อการซ่อมแซมบำรุงสิ่งที่บกพร่องในชาติไทยของเรา ให้มีความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมา เราจะอยู่ด้วยกันเป็นผาสูกทั้งชาติไทยของเรานั้นแหละ

ถ้าหากว่าบกพร่องก็กระเทือนกันไปหมดเลย ไม่มีใครว่าดีละ เราอยู่ท่ามกลาง กองเพลิงดีที่ไหน ไฟรอบข้าง เราอยู่คนเดียวเสวยสุขไม่มี เป็นไปไม่ได้ ต้องร้อน เหมือนกับไฟทั้งหลายกับคนที่เขาร้อนนั้นแล เพราะฉะนั้นจึงต่างคนต่างสร้างความร่วมมือกันขึ้นมา ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี ด้วยความเสียสละ เข้าเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นหลักฐานบ้านเมืองที่แน่นหนามั่นคง เราจะอยู่ผาสูกสบายทั่วหน้ากันหมด

ขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดหลักนี้ไว้ ให้ต่างคนต่างเสียสละ อย่าเห็นแต่เพียงว่าเงิน ในกระเป๋าเรามีคุณค่ายิ่งกว่าชาติ ชาติมีคุณค่ามากที่สุดเต็มแผ่นดินไทยของเรา เราเป็นชาติไทย คุณค่าของชาติไทยเราเต็มประเทศ เงินในกระเป๋าของเรานี้ไม่มีคุณค่า เพียงอยู่ในกำมือเท่านั้นมีคุณค่าอะไร เมื่อเราเสียสละออกไปเพื่อชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราสว่างไปหมดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นจึงต่างคนต่างแบ่งสันปันส่วน เสียสละซึ่งกันและกัน แล้วออกเพื่อหนุนหลักใหญ่ของเราคือชาติไทยให้มีความแน่นหนามั่นคง

หลวงตาเองซึ่งเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายก็เป็นที่รวมใจ เพื่อรวมเข้าเป็นหลัก เกณฑ์อันใหญ่หลวง อันแน่นหนามั่นคงนั่นเอง ไม่ใช่เพื่ออะไร การพูดกับพี่น้องทั้งหลายเกี่ยวกับการเสียสละ ไม่ได้พูดเพื่อหลวงตาบัว เราพูดเพื่อชาติ สมเราเป็นผู้นำของ พี่น้องทั้งหลายในการบริจาคสมบัติเงินทองข้าวของให้เข้าสู่จุดแห่งความปลอดภัย แล้วจะมีความแน่นหนามั่นคงขึ้นภายในประเทศชาติของเรา พี่น้องชาวไทยทั้งหลายก็อยู่เป็นสุข

ถึงจะทุกข์เป็นธรรมดา เกิดมาในโลกนี้ย่อมมีสุขมีทุกข์เจือปนกันไป แต่หลักใหญ่ของเราคือชาติของเรามีความแน่นหนามั่นคง เราอยู่ได้ทั้งนั้น เราชุกห้วนอนได้ร่วมไม้กันได้ รับประทานข้าวกับน้ำปลาก็ได้ บางทีรับประทานข้าวเปล่า ๆ เรายังได้ เพราะเราตั้งความหวังไว้ ออกจากข้าวเปล่า ๆ นี้แล้วเราจะได้รับประทานน้ำปลาหรือจะได้รับประทานสิ่งดีกว่านี้ก็ได้ เรามีความหวัง เพราะชาติไทยของเราเป็นพื้นฐานรับรองไว้แล้ว แห่งความร่วมมือ

ถ้าหากว่าชาติไทยของเรานี้ล้มเหลวไปเสีย จมไปเสีย เราอยู่กับใคร คนไม่มีพ่อแม่ คนไม่มีหลักมีฐาน คนไม่มีหลักมีเกณฑ์ คนเหลวไหล คนโลเล คนหลักลอย เมื่อ

เป็นอย่างนั้นแล้วเหลวไหลทั้งประเทศ ถ้าต่างคนต่างมีหลักมีเกณฑ์ มีพ่อมีแม่ มีรากมีฐานเป็นที่อยู่แล้ว อยู่ที่ไหนอยู่ได้ทั้งนั้น ร่มไม้ชายคาที่ไหนเราอยู่ได้ ขอให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคง นี่ละชาติไทยจะแน่นหนามั่นคง ต้องออกจากความเสียดสีของเราเพื่อชาติด้วยกันทุกคน ๆ

ที่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายก็เพื่อจะเฉลี่ยทุกสิ่งทุกอย่างจากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลาย เพื่อบำรุงรักษาชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง แล้วเราจะได้ชุกหัวนอนอย่างสบาย ๆ แม้เราจะเป็ทุกซึกก็ตาม เรามีหลักแหล่งเป็นที่อยู่ที่อาศัยก็ยังมี

วันนี้ก็จะเริ่มมีพิธีขึ้นมา สถานที่ต่าง ๆ เหล่านี้จะเต็มไปหมด ประชาชนของเราจะมาช่วยชาติ คราวนี้ต่างคนต่างออกมาจากทุกทิศทุกทางมาเสียดสีเป็นระยะ ๆ เหมือนกับเรารับประทานเป็นคำ ๆ เข้าไป เป็นช้อน ๆ เข้าไป ทีละช้อน ๆ ทีละคำสองคำ หนูนเข้าไปจนกระทั่งอิ่มแล้วก็พอเอง นี่ก็เหมือนกัน เรามาช่วยชาติไทยของเราแต่ละครั้ง ๆ เท่ากับเรารับประทานแต่ละช้อน ๆ เข้าไปเรื่อย ๆ เอ้า คราวนี้แล้วคราวนั้น ๆ ช่วยกันไป จนกระทั่งเมืองไทยของเรามีความเพียงพอแล้วเราก็อยู่เป็นสุขทั่วหน้ากัน

เวลานี้เป็นเวลาที่เขาขาดแคลน เมื่อเมืองไทยขาดแคลนเราทุกคนขาดแคลนด้วยกันทั้งนั้น จึงต้องต่างคนต่างชวนช่วยกันเติมกำลังความสามารถของเราทุกคน ๆ เอ้าช่วยกันเป็นระยะ ๆ หลวงตาก็จะกำหนดให้เป็นระยะ ๆ เพื่อชาติของเราไม่ใช่เพื่ออะไรเพื่อชาติของเรา เพื่อเราแต่ละคน ๆ ไม่ใช่เพื่อผู้หนึ่งผู้ใด เพื่อเราทุกคน ๆ รวมแล้วเพื่อชาติของเรา เราจึงต้องตั้งเป็นระยะ ๆ เอาไว้ ระยะนี้เช่นวันนี้ก็มีระยะหนึ่ง ที่จะชวนชวนหาสมบัติเข้ามาหนุนชาติของเรา ต่อจากนั้นไปก็เป็นอีกระยะเป็นระยะ ๆ ตามช่องว่างที่เหมาะสม แล้วหัวหน้าจะพำนักพาดำเนิน เป็นอย่างนี้ตลอดไปทั่วประเทศไทยของเรา

อย่างไรเมืองไทยของเราต้องขึ้นได้ไม่สงสัย หลวงตาแน่ใจ เพราะเชื่อพี่น้องชาวไทยของเราว่าเป็นชาวพุทธ เป็นนักเสียดสี ต้องเป็นไปได้ จึงตัดสินใจออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหมือนหนึ่งว่าสละชีวิตไปเลย เอาให้เมืองไทยขึ้นได้ ถ้าเมืองไทยขึ้นไม่ได้หัวหลวงตาบวันนี้ขาดไปเสียอย่างไม่มี ความหมาย ไม่ได้เสียดตายเท่าชาติไทยของเรา ยังตั้งอยู่นะ คอขาดเพื่อชาติเราขาดได้ ขาดด้วยความเมตตาสงสารชาตินั้นเองไม่ใช่ขาดเพื่ออะไร

สิ่งอื่นสิ่งใดเราหมดทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรกังวลแล้ว ในสามแดนโลกธาตุนี้เราพูดตรง ๆ ว่าเราปล่อยวางหมดแล้วไม่มีสิ่งใดเหลือ สิ่งที่เหลือที่เป็นเครื่องพัวพันให้เป็นห่วงเป็นใยนี้ก็คือพี่น้องชาวไทยของเรา ซึ่งเป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกัน

เวลานี้กำลังได้รับความทุกข์ความลำบาก จำเป็นจะต้องช่วยเหลือกัน เราจึงช่วยหาทางออกและโดยเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจึงขอให้ต่างคนต่างดำเนิน

ผู้นำเป็นสำคัญมากไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ไม่ใช่พูดโอ้อวดอะเรื่องความเป็นผู้นำ ในครอบครัวก็มีผู้นำ พ่อแม่เป็นผู้นำของลูกเต้าหลานเหลนของสกุลนั้น ๆ โรงร่ำโรงเรียนก็มีผู้นำ นอกจากนั้นยังมีผู้อำนวยการโรงเรียนอีก ครูเป็นผู้นำของนักเรียน แล้วยังมีผู้อำนวยการของโรงเรียนนั้นอีกเป็นชั้น ๆ เป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นกำนัน เป็นตำบล นี่ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้นำ ๆ ผู้นำเป็นของสำคัญ ผู้นำต้องได้คัดเลือกก่อนจะมาเป็นผู้นำแต่ละคน เป็นคนประเภทใด ควรเป็นผู้นำได้ขนาดไหน จนกระทั่งถึงเป็นผู้ใหญ่ ใหญ่สุด ต้องได้รับคัดเลือกกันทั้งนั้น

อันนี้ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ เราไม่ให้มีใครคัดเลือกเราแหละ เราคัดเลือกโดยลำพังเราเองก่อน คัดเลือกหาช่องทางหาทาง หาผู้ใด หาหน่วยใด ที่จะมานำชาติ พี่น้องของเราซึ่งกำลังจำเป็นอยู่เวลานี้ให้ขึ้นจากหล่มลึกได้ หาช่องไหน ๆ เต็มความสามารถก็ไม่จุใจ ๆ ไม่เหมาะสมในหัวใจของเราเอง ปลงใจลงไม่ได้ สุดท้ายก็วนเข้ามาหาตัวเอง นี่ละเรื่องที่จะเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย

เมื่อก้าวเข้ามาหาตัวเอง วิวินิจฉัยตัวเอง ว่าสมควรเป็นผู้นำตัวเองและเป็นผู้นำใครได้บ้างหรือไม่ มาพิจารณาดูตัวเองก็ภูมิใจทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดศีลธรรมทุกด้านทุกทาง สั่งสมมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ เป็นที่พอใจ ถ้าเป็นน้ำก็เต็มแก้วแล้วไม่มีที่ต่องติ เอ้า ถ้าอย่างนั้นสมควรจะเป็นผู้นำได้ไหม ตัวเองเราสมควรแล้วแน่ใจแล้ว จึงได้มาประกาศเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายดังที่ปรากฏตัวเวลานี้

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาด้วยดีว่า เป็นที่ควรเชื่อถือได้หรือไม่ผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย เราเชื่อเราแล้วเราถึงได้ออกมาเป็นผู้นำ พื้นฐานแห่งความเชื่อเราก็คือเราเป็นนักเสียสละอยู่แล้ว เราเสียสละมาตั้งแต่มาตั้งวัด นี่ละเอารากฐานสำคัญ ตั้งแต่มาตั้งวัดป่าบ้านตาดที่แรก จตุปัจจัยไทยทานได้มามากน้อยเราเสียสละตลอดเลย ไม่มีเก็บอะไรทั้งนั้นในวัดนี้ เสียสละตั้งแต่คนทุกข์คนจน สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่ราชการต่าง ๆ ตรงไหนบกพร่องต้องการความช่วยเหลือเราช่วยเรียกว่าทั่วประเทศไทย ทุกภาคเราช่วยทั้งนั้นไม่ใช่ภาคหนึ่งภาคเดียว เรียกว่าทั่วประเทศไทย

ทางไหนมีความจำเป็น โกล่โกลไม่สำคัญ สำคัญที่ความจำเป็น เราช่วยทั้งหมด เพราะฉะนั้นเราจึงได้ช่วยทั่วประเทศไทย เมื่อสรุปความลงแล้วว่า เราเป็นนักเสียสละคือไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมาจนกระทั่งปานนี้ จนกระทั่งมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้ง

หลาย เพราะความเชื่อตัวเองว่าเราเป็นนักเสียสละ ไม่มีลึบอะไรทั้งนั้น จึงได้มาเป็นผู้
นำ ขอให้พี่น้องทั้งหลายเป็นนักเสียสละตามกำลังความสามารถของตน

ผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ประกาศตนออกมาแล้วให้เด่นชัดอย่างนี้แล คือเป็นผู้
นำ เป็นผู้เสียสละ มาตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่เคยเก็บอะไรทั้งนั้นจึงเชื่อตัวเอง แล้วก็มาเป็นผู้
นำพี่น้องทั้งหลายให้เดินตามทางนี้ พระพุทธเจ้าท่านเป็นนักเสียสละชั้นเอก อันดับลง
มาก็พระสาวกอรหันต์ของท่านเป็นนักเสียสละ ด้วยความเมตตาต่อโลกสงสาร เราที่เป็น
ลูกศิษย์ตถาคตก็ต้องดำเนินตามร่องรอยของศาสดาและสภาวะของพวกเรา จึงเป็นผู้เสีย
สละตลอดมา แล้วก็มาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย แน่ใจว่าจะเป็นไปได้ในชาติไทยของ
เรา ถ้าต่างคนต่างดำเนินตามเรื่องของผู้นำ ที่นำธรรมของพระพุทธเจ้ามาเป็นทาง
ดำเนิน คิดว่าบ้านเมืองไทยของเราจะเป็นไปได้โดยไม่สงสัย

จึงขอให้ทุก ๆ ท่านตั้งอกตั้งใจเสียสละ เรื่อยๆ เสียตาย เงินทองข้าวของเรามี
มากมีน้อย เอ้า แบ่งปันส่วนออกไปเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ชาติเป็นของสำคัญ
มาก มีคุณค่ามาก ชีวิตจิตใจของคนไทยทั้งชาตินี้ได้อยู่ได้ด้วยชาติ ถ้าขาดชาติแล้วจมหหมด
ไม่มีอะไรมีความหมาย แล้วเวลานี้เราสร้างความหมาย เราสร้างความดี สร้างความศักดิ์
ศรีดีงามให้ขึ้นสู่ประเทศไทยของเราให้สมบูรณ์พูนผล จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราทุกท่าน
จะต่างคนต่างเสียสละให้ทั่วหน้ากัน แล้วเราจะได้เห็นเมืองไทยเราสว่างขึ้นงามขึ้นไปโดย
ลำดับ ด้วยความเสียสละของเรา ไม่ใช่ด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว

ความตระหนี่ถี่เหนียวไปไหนคับแคบตีบตัน คบกับใครไม่ได้ เป็นพระก็เพื่อนฝูง
ไม่มี เป็นฆราวาสก็เพื่อนฝูงไม่มี เพราะความเสียสละไม่มี มีแต่ความคับแคบตีบตัน ไป
ที่ไหนมีแต่จะกินเขาเท่านั้น หาแต่กินดับเขาดับเราไม่สนใจ หาเอามาพอกพูนดับเรา หา
เอาดับคนอื่นมา ใครก็มีดับใครก็รักสงวนดับ ใครจะอยากคบค้าสมาคม เดี่ยวดับหมด
ไม่มีเหลือ นี่ละโทษแห่งความตระหนี่ถี่เหนียวเป็นอย่างนี้

คุณค่าแห่งความเสียสละ ไปที่ไหนไปได้หมด เป็นก็เป็น ตายก็ตาย นักเสียสละมี
อยู่ในหัวใจแล้วไม่อดตายคนเรา อำนาจแห่งความเสียสละนี้มีคุณค่าสูงมาก

เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้